

ՔՈՒԶԱԿԵԱՆ ՏԱՂԵՐ

Ա. ԽՈՒՄԲ

(Շար. եւ վերջ)

Կանգնիմ ես ի քո դիմաց, լամ որ իմ հուրն ըզքեզ չերէ .
Մանուկ սիրու տէր արիւր հանեցիր ի մարդկութենէ :
Ջանա՛, չուտով ճար արա՛, զիս ի քո զիրկըն ժողովէ .
Թէ չէ կը սպանեմ ես զիս, զան ուզեն զարիւնս ի քենէ :

×

Ուսկա կու գրնամ, խօշ եար, արեկ զիմ ճամբեկըն օրհնէ .
Տարեկ մի օֆա պահէ, զերեսիկս ի մարդոյ ծածկէ :
Թէ դամ՝ նա տուա արա՛, թէ չդամ՝ նա դու սեւ ներկէ .
Հազար ամանաթ հողի՛ յետեւ ինձ ըզսէրն թարկէ :

×

Գրնալ ու գրնալ կ'ասես, ա՛ռ դանակ ու դու զիս մորթէ .
Քո սիրած եարուկն եմ ես, իմ արիւնքս քեզ հալալ է .
Այս իմ նենգաւոր աչքերս ծրուկտի, զայ զքեզ փրնտոէ .
Թէ դուն ի հոս չըլաս նա լեզակս հետ ո՞ւմ զըրուցէ :

×

Հտոչեմ նա հառաչ կուզայ, հուրն ու բոցն ի վերայ կու բերէ .
Ամէն խօշ եարին տարտէն զիս թողեր 'ւ այլ մարդ կու սիրէ .
Աճապ այն ինձի կուզա՞յ, ամ թէ զոր անդէտ կու սիրէ .
Զինչ մէկ մ'որ թողու զպաղչան 'ւ ի փողոցն երթայ փրնտըտէ :

×

Աչերուտ ամ համր արա՛, քո ուներտ զերկիր կ'աւիրէ .
Շիրազ ու Շիրւան քաղաք, զըմպահան ի հիմնէ քակէ .
Մարդն որ սիրու տէր լինի, թէ լեռներն երթայ նա կ'ասէ,
Յորեկն է իր մութն եղեր, մարդ ըզիւր տարտըն չգիտէ :

×

Ելաւ նորելուկ չօճուխ, լուք տարաւ ըզսէրն ի բանէ .
Ինչպէս որ ելնէ հովիւն ու ձրզէ զխրնծորն ի գանէ .
Խրնծորն որ գանած լինի, զիր առջի գինն ո՞նց կու բերէ .
Քանի քամ ասկի լինի, մէկին տասն արծաթ կու բերէ :

×

Մրտիկ ցորենին արէք, որ ի մէջն ի վար կ'իսած է .
Շատ կէսն մարմին է կերեր, եւ քիչ կէսն հողւոյն զըրած է .
Մար մի 1) զարձեր ու ցորեն ի յտն կու տանի,
Այնչափ առ եւ զիր կ'անեն, զիր մահուն օրն չգիտէ :

1) Այսպէս ի ձեռագիրն :

X

Գլխուլն ի վերայ վարդին է նրստեր ու մանր կ'ասէ .
 Քան ըզիս փոքրիկ հաւուկ՝ զիմ ճափաս ալլ ո՞վ կու քաշէ .
 Տարին տասներկու ամիս փուլն ըզիմ մորթիս կու ծակէ .
 Երբ վարդն որ թըփին բերեմ, նա ամէն ազլահ զայ քաշէ :

X

Գիշեր ու ցորեկ կու լամ, աճափ իմ եարն կու լրսէ .
 Հընցկուն ողորմուկ կու լամ՝ աշերուս արին կու կաթէ :
 Ով որ իմ ձայնիս լրսէ՝ իմ տարախ տարման մի անէ,
 Հաշէ թէ գերի գընեմ՝ 'ւ արեւուն ազատ կու անէ :

X

Ելնես դու ի ձեր տանէն, լուք աջօքդ անես թէ սիրէ .
 Իմ սէրն մէն ինչ անէ, երբ քուկիկն ի հետ չընկերէ .
 Երբ սէրն երկուքէն լինի, քան զնուշ ու չաքարն անուշ է .
 Երբ սէրն ի մէկէն լինի, քանց մահուն օրն դըժար է :

X

Քանի մարն զիս բերեմ՝ իրիցու չեմ խոստովաներ,
 Յոր տեղ ժամ եկեղեցի որ կայ, ճուկ առեր զճամփիկս եմ շեղեր .
 Յոր տեղ աղւոր եմ տեսեր, գիրկ առեր 'ւ ի դէմ գընացեր .
 Զժամիկս եմ յիր ծոցն արեր, ծրծերուն եմ խոստովաներ :

X

Ղարխալ եմ ու խիստ լալի, յայս օտար երկիրս որ եկի .
 Ոչ հայր, ոչ եղբայր ունիմ, ոչ ունիմ սըրտով սիրելի .
 Ինձի սիրելի պիտէր, որ սըրտիս սըրն ասէի,
 Զհոգուս հոգին իր 1) տայի, յարեւէս բաժին հանէի :

X

Հապղեր եմ ջրի նրման ի յերկրոց յերկիր կու գընամ .
 Յըցուր մէկ մի քեզ նրման, զայն սիրեմ ու գքեզ մոռանամ .
 Թէ չէ զայս գեղիս քարերն արիւնէս կարմիր լուանամ :

X

Այսօր ինձ երնեկ տըւէք քան զամէն օրերս եմ ուրախ,
 Իմ եարն ալ ի մերն եկաւ վաղվրնէ ու խիստ մըթընթախ .
 Մանկտիքն ի գինին նրստեր՝ սիրու տէր մանչըր կ'ասէ խաղ .
 Այն որ սիրու տէր չեղեր՝ նա նրստեր քան զծովըն խաղաղ :

X

Աղւորին մըտիկ արէք, որ գըրեր կարմիր սարաղուճ .
 Եկեր պարբային առեր, որ ամէն է աղընոյ պուռճ .
 Ելնեմ ու պաղչան մըտնում, ու քաղեմ ծաղիկ մօռ ու լուրջ,
 Առնում իմ եարին տանիմ, ու պաղնեմ զինք խումար ու լուրջ :

Հրատարակեց Հ. Ն. ԱԿԻՆԵԱՆ

2) Այսօրեմէ՝ իրեն :